

alle Sider vil komme til at erkende —, er, at man faar Dækning for Beløbet. Kan der saa anvises andre Veje, gaar jeg ud fra, at der kan forhandles derom; og jeg kan ikke tænke mig, at man fra nogen Side vil have noget imod at tage imod Forslag fra anden Side, hvis der kan findes noget, der er bedre.

Der kan maaske straks indvendes imod Forslaget her, at det er uforholdsmæssig hurtigt, denne Afgift skal indbetales, at man ved f. Eks. at udstrække den Tid, hvori den skal indbetales, vilde være i Stand til at sætte den ned. Jeg kan heller ikke se, at der vilde være noget til Hinder derfor, og jeg vil i denne Forbindelse spørge den højtærede Trafikminister, om han ikke nok kunde tænke sig en Forlængelse af Tiden og derved i Virkeligheden en Nedsættelse af Afgiften. Jeg ser vel, at Statskassen saa vilde komme til i en Del Aar at staa i Forskud med Beløbene, men jeg vilde dog tro, at det ikke vilde være helt uoverkommeligt, naar man blot havde Sikkerhed for, at de efterhaanden vilde gaa ind. Det er noget, jeg kunde tænke mig, men der er ingen Tvivl om, at der kan komme andre Forslag frem, og jeg gaar ud fra, at den højtærede Trafikminister ikke vil være uvillig til i Udvalget at drøfte andre Former for en Afgift.

Jeg skal ikke sige ret meget mere om det Forslag, vi her drøfter. Det er i Virkeligheden gennemdrøftet i 1924 sammen m Forslaget om Jernbanebroen, og denne Drøftelse har vi endnu i frisk Erindring. Jeg tror, den højtærede Trafikminister har gjort ret i at imødekomme det Krav, der er rejst navnlig fra Motorfolkernes Side, ikke mindst under Hensyn til, at vi derved faar det Spørgsmaal løst og løst nu. Man vil sikkert ikke faa Ro om dette, før det er bragt til en Løsning enten paa den ene eller paa den anden Maade, og naar vi eventuelt kan spare 3½ Mill. Kr. ved at vedtage Forslaget i Øjeblikket, forekommer det mig, at alting taler for, at vi nu bringer det til en Løsning, saaledes at Arbejdet paa Lille Bælts Broen kan paabegyndes hurtigst muligt og blive fuldført i den kortest mulige Tid.

Om Enkeltheder ved denne Afgift gaar jeg ud fra, at den højtærede Minister vil være villig til at forhandle, men jeg gaar ogsaa ud fra som givet, at Lovforslaget vil staa og falde med, at man fra alle Sider erkender, at der skal skaffes Dækning for Beløbet, fordi Tilstanden i Øjeblikket ikke er en saadan, at Staten er i Stand til at ofre noget, lige saa lidt som man i sin Tid mente, den var i Stand til at ofre noget paa Jernbanebroen.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting.

Bjerring: Da Lovforslaget om Anlæg af en dobbeltsporet Jernbanebro i Samlingen 1923—24 var til Behandling her i Rigsdagen, var det Genstand for megen Kritik, og denne kom ikke mindst fra det daværende Regeringspartis Side. Det vil erindres, at det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen ud fra økonomiske Synspunkter gjorde sig til Talsmand for en stor Del af sine Partifæller som Modstander af Broen, og det var udelukkende ud fra økonomiske Synspunkter. Den Gang fremhævede man de daarlige Valutaforhold, og der blev fremsat Tvivl om, at den Rentabilitetsberegning, som var opstillet, virkelig vilde holde. Det Lovforslag, der den Gang blev fremsat i Rigsdagen, indeholdt foruden Forslaget om en Jernbanebro et Forslag om Anlæg af en Hængefærge, som skulde koste 1,8 Mill. Kr. Der har ikke været nogen Tvivl om, at dette Anlæg, hvis det var blevet vedtaget, i hvert Tilfælde i en overskuelig Aarrække vilde have kunnet besørge Trafikken, men fra Motororganisationernes Side gik man meget stærkt imod dette Forslag, og ogsaa indenfor Udvalget mødte det stærk Modstand. Man ansaa Hængefærgen for utilstrækkelig til at besørge Trafikken, og man ansaa den ikke mindst for at være for dyr i Driften; derfor gik dette Spørgsmaal hurtigt ud af Dagsordenen.

Spørgsmaalet om Anlæg af en Færdselsbro er udelukkende rejst af Motororganisationerne, og det er sikkert i rigtig Erkendelse af, at det er Motorfolkene, der har den største Interesse, for ikke at sige omtrent udelukkende har Interesse i en Færdselsbro. Ved en ihærdig Agitation fra Motororganisationernes Side lykkedes det at samle 550 Foreninger rundt omkring i hele Landet; Motor klubber, Handels-, Industri- og Landboforeninger med mere, om Kravet om en Færdselsbro, og den 13. Februar 1924 rettede Motororganisationerne en Henvendelse til Folketingets Udvalg om at faa en Færdselsbro anlagt. Denne Henvendelse var underskrevet af fem af de største og betydeligste Motororganisationer her i Landet. I denne Henvendelse indrømmede man, hvad der ogsaa er rigtigt, at Færdselsbroen maa være Statsbanerne uvedkommende. Det er ganske givet, at skal der laves en Færdselsbro, saa maa hele dette Spørgsmaal være Statsbanerne uvedkommende, idet man ikke kan forlange, at Statsbanerne, der ifølge